

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

590.06

Egy darabka trópus - a Hűvösvölgyben

Film készül egy mindennapi ház különös lakóiról

Forrás:

Helfőti Kisl.

Személy

"4958."

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

4958. 2. 10. 7.

A brazil *kutyafejű kígyó*, élénkzöld, másfél méter hosszú testét összetekerve, jóllakottan pihen egy csonka faágon. Az afrikai *pufogó-vípera* is magányosan heverészik a homokban. Két *mocsári teknős* mozdulatlanul gubbaszt a sziklák között, alig adva jelét az életnek, s az ifjú, alig kétesztendő floridai *pápaszemes kajmán* körül is csak néha loccsan egyet a sekély víz. Az észak-amerikai halászó-víperák házatáján valami nincs rendben. A nőstény békésen szundikál, de párja nyugtalanul kúszik fel-le a köveken. Itt a tavaszi *vedlés* ideje: ha régi bőrét néhány órán belül le nem veti, belepusztul. S a kezdet úgylátszik ezúttal is nehéz...

Most egy kampóvégű szerszám emeli magasba az állatot, nyakát *emberi kéz* ragadja meg, s egy hosszúszerű csipesz fejteni kezdi fejről a megfakult, öreg bőrt, — mit sem törődve a hosszú, hegyes méregfoggal, mely indulatosan rándul egyet-egyet a szorongató emberi ujjak felé... Azután a vípera ismét a megszokott köveken kúszik, lassan, külön-külön mozgatva testének szinte minden egyes ízét, s mire a kórákás aljára ér, odafönt üresen, élettelenül hever hártyszerű, szintelen, levedlett bőre...

Hol vagyunk tulajdonképpen? *Nem a trópusokon* — és nem is az *Allatkertben*. A kutyafejű kígyóval szemközt, kis asztalon: rádiókészülék; a pufogó-vípera rezidenciája alatt könyvekkel teli, politúros szekrény, a falon aranyos kislány fényképe, az ablakon át a hűvösvölgyi táj tárul az ember szeme elé. Lakás ez,

egyszerű budai lakás

Boros Antal vállalati bérelenőr otthona. S a kéz, mely az imént a halászó-vípera vedlésében segített: Boros Antal vállalati bérelenőr keze.

dából. *Oriáskígyó* és *kajmán* is útban van ugyanonnan, Afrikából pedig *kobra* érkezése várható. Valutába egyik sem kerül: *Zdenek Vogel*, a híres prágai terrarista, egy holland állatkereskedő és a többiek, mind hazai hullókat kapnak a küldött állatokért cserébe.

A lakás kamrájában apró ketrecek tömege sorakozik szép rendben. Az illat nem a legkellemesebb. A számozott ketrecekben kisebb és nagyobb, fehér és szürke patkányok; külön megjelölve azok

a ketrecek, amelyeknek lakóit éppen pázásra költöztették össze.

Szabályos patkánytenyészet,

Középtermetű, negyvenéves, de még fiatalabbnak tűnő férfi, enyhén őszülő, hullámos hajjal, szájában az elmaradhatatlan, rövidszárú pipával. Hétköznap reggelente hivatalba megy, dolgozik, mint más; de a szabad ideje — immár 24 éve — a hullóké.

Felcséggel él az egyszobás lakásban. Hálóhelyük az előtérbe szorult, mivel a szobát a terráriumok — az állatok lakhelyeül szolgáló fémkeretes üvegszekrények — foglalják el. Némelyik éppen üres. A nemrég elpusztult oregoni zöld csörgőkígyó utódja — ezúttal egy *gyémánt-csörgőkígyó* — hamarosan megérkezik Flori-

adál. az állomány jelenleg is meghaladja a kétszázat. Nem is olyan sok ez: évente mintegy 2500 kell a hullók élelmezéséhez, ezenkívül vagy 600 béka — most alig egynéhány lubbikol a mosófazék fenekén —, 500 gyík, nagyszámú pocok, hal, tücsök és más efféle. Bizony, nem olcsó multság ez, hiszen csak a patkányok négy kiló kenyeret fogyasztanak el naponta. A szoba hőmérséklete a délutáni befűtéskor a 38 fokot is eléri, hogy másnap délig se süllyedjen 23—25 fok alá. A terráriumok fölé szerelt lámpák 250 forintig is feltornásszák a havi villanyszámlát. A központi kapcsolótábla

alatt ultraviola-sugárzólámpa függ, a szobában nélkülözött napfény D-vitaminjának időnkénti (például a vedlés megindításához szükséges) pótlására. Egyszóval: a házaspár keresetének csaknem fele a hullókra megy el.

De hát mi ez? Különcködés, pusztá szennvedély, vagy több annál? A szekrényben sorakozó szakkönyvek és feljegyzések tömege az *utóbbiról* támszkodik, Boros Antal *herpetológusnak*, azaz: a hullók életével foglalkozó tudományág munkásának vallja magát. Olykor éjszakákon át ül valamelyik terrárium előtt, s pipázgatva

figyeli az állat viselkedését,

különböző életfunkcióinak végzése közben. Rendszeresen fényképezi is őket. Számos olyan megfigyelést tett, amelyek — véleménye szerint — gazdagítják a hullókra vonatkozó eddigi ismereteket. Külön kartotékban jegyzi fel az

egyes állatok életmódjáról, fejlődéséről szerzett tapasztalatait; e kartotékok száma az évek folyamán elérte már a háromszázat. Tudományos kutató munkájának eredményeit egy nagyobb *szakkönyvben* szeretné majd közreadni, ez azonban csak távolabbi terve: egyelőre megfigyeléseit igyekszik újakkal gyarapítani. Elő-

adásokat nem tart, vendégeket, bámszokókat nem fogad, zárkóztottan él, kutató szenvedélyének titkaiba nem tűr betekintést.

Azaz: egy keveset mégis. Mert a halászó-vípera és társai a közeli napokban

felvevőgépre elé „lépnek“.

Bánki László rendező már elkészítette „*A kígyók és az ember*” című színes, népszerű-tudományos film forgatókönyvét. Aligha lesz könnyű a rendező és az operatőr, Hoffmann Vladimír dolga: ennek a filmnek a szereplői nem tartoznak éppen a legengedelmesebb „színészek” közé. Ötónapos kemény munkára lesz szükség, hogy a közönség — majd a moziban — végre közelebről is megismerhesse a hullók titokzatos, alig ismert, érdekes, egzotikus világát.

Berényi György